

The Relationship Between Parenting Styles and Parental Stress among Young Mothers

Zahra. Ghasemi^{1*}

¹ M.A. in Clinical Psychology, Department of Psychology, Ne.C., Islamic Azad University, Neyshabur, Iran

* Corresponding author email address: Zg1969394@gmail.com

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Ghasemi, Z. (2026). The Relationship Between Parenting Styles and Parental Stress among Young Mothers. *Longevity*, 4(3), 1-12. <https://doi.org/10.61838/kman.longevity.96>

© 2026 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

Parenting is one of the most important factors affecting parents' mental health and the quality of parent-child interactions, and parental stress can also influence parental functioning and the child's psychological development. The present study aimed to examine the relationship between parenting styles and parental stress among young mothers. This study was descriptive-correlational in design. The statistical population included young mothers under the age of 30 with children under 6 years old in the city of Neyshabur, among whom 200 participants were selected using convenience sampling. Data were collected using Abidin's Parenting Stress Index (PSI) and Baumrind's Parenting Styles Questionnaire. The validity and reliability of both instruments have been confirmed in previous studies. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation, and inferential statistics, including Pearson correlation and simultaneous multiple regression, in SPSS software. The results showed that the regression model was statistically significant ($F = 31.16$, $P < 0.001$), and parenting styles jointly explained approximately 32% of the variance in parental stress ($R^2 = 0.32$, Adjusted $R^2 = 0.31$). Among the dimensions of parenting, only the authoritarian parenting style was a significant predictor of parental stress ($\beta = 0.51$, $t = 7.68$, $P < 0.001$), whereas authoritative parenting ($\beta = -0.12$, $P = 0.074$) and permissive parenting ($\beta = 0.01$, $P = 0.847$) did not show significant relationships with parental stress. The findings indicate that increased controlling and strict parental behaviors are associated with higher parental stress, while other parenting styles did not play a significant role in predicting this variable. Overall, the results of this study emphasize the importance of considering parenting styles, particularly the authoritarian style, in designing educational programs and psychological interventions aimed at reducing parental stress among young mothers. It is also suggested that future studies examine the mediating roles of factors such as social support, emotion regulation, and socioeconomic status in explaining parental stress.

Keywords: Parenting, parental stress, young mothers

Introduction

Parenting is a multidimensional psychological and behavioral process that shapes both parental mental health and the quality of parent–child interaction. In early motherhood, parenting is not limited to the practical care of the child; rather, it involves the mother’s perception of her own parenting behaviors, her appraisal of the child’s needs, and her evaluation of her ability to respond effectively to developmental demands. These perceptions may be influenced by earlier life experiences, maternal personality traits, available social support, family conditions, and the degree of preparedness for the parental role. Parental stress refers to an unpleasant and tension-producing experience associated with the parenting role and may arise from child behavioral difficulties, financial pressure, lack of social support, role overload, and the emotional demands of caregiving (Barreto et al., 2024; Salerno et al., 2024). Young mothers are particularly vulnerable to parental stress because they often face parenting responsibilities while still negotiating developmental, social, economic, and relational transitions of early adulthood. Limited experience in childcare, reduced confidence in decision-making, and inadequate emotional or practical support may intensify their stress and weaken their sense of competence in the maternal role (Salerno et al., 2024).

Previous research has shown that parental stress may negatively affect mothers’ mental health, the mother–child relationship, and the child’s psychological development (Wang, 2020). When mothers experience high levels of stress, they may become more reactive, less emotionally available, and less consistent in their interactions with the child. This can reduce the quality of parenting and may increase the probability of negative parenting behaviors. Studies have also suggested that parental stress is associated with unfavorable parenting practices, including harsh discipline, physical punishment, emotional distance, and neglectful responses (Barreto et al., 2024). Conversely, protective factors such as social support may buffer the negative consequences of parenting stress and contribute to more adaptive parenting behaviors (Salerno et al., 2024). Nevertheless, the relationship between parenting styles and parental stress among young mothers has received limited empirical attention, especially in specific cultural and local contexts. Given the central role of mothers in family functioning and child development, examining how parenting styles relate to parental stress can provide useful evidence for designing preventive programs, parent education, and psychological interventions. Therefore, the present study aimed to investigate the relationship between parenting styles and parental stress among young mothers and to determine the extent to which parenting styles predict parental stress in this population (Dong et al., 2022; Wang, 2020).

Methods and Materials

This study employed a descriptive–correlational design to examine the association between parenting styles and parental stress among young mothers. The statistical population consisted of mothers younger than 30 years of age who had at least one child under 6 years old and lived in Neyshabur. From this population, 200 participants were selected through convenience sampling. This sample size was considered appropriate according to the correlational nature of the study and the number of predictor variables entered into the regression model. After obtaining the required permissions, the questionnaires were distributed online to the participants. Data were collected anonymously in order to protect participants’ privacy and reduce potential response-related concerns.

The Parenting Stress Index developed by Richard Abidin was used to assess parental stress. This instrument is one of the established tools for measuring stress related to parenting. The full version contains 120 items and includes two main domains related to child characteristics and parent characteristics, as well as an optional life-stress scale. The short form includes 36 items organized into three subscales: parental distress, parent–child dysfunctional interaction, and difficult child. The study also used Baumrind’s Parenting Styles Questionnaire to assess parenting style. This questionnaire is based on Baumrind’s three-style model and measures authoritarian, authoritative, and permissive parenting styles. The standard version consists of 30 items, with 10 items assigned to each parenting style. Responses are scored on a five-point Likert scale ranging from complete agreement to complete disagreement. Psychometric evidence reported in previous studies has confirmed the reliability and validity of both instruments. In the Iranian context, the translated and adapted version of Baumrind’s questionnaire has also demonstrated acceptable test–retest reliability and evidence of content and construct validity.

Data analysis was conducted using SPSS software. At the descriptive level, means and standard deviations were calculated for parental stress and the three parenting styles. At the inferential level, Pearson correlation analysis and simultaneous multiple regression were used. Before conducting regression analysis, the statistical assumptions of the model were examined. Because the variables were measured using multi-item Likert-type scales, the data were treated as interval-level data. Linearity between the predictor variables and the criterion variable was assessed using the standardized regression P–P plot. The distribution of observed data along the expected line indicated that the linearity assumption was acceptable. The normality of the variables was also examined using the Kolmogorov–Smirnov test, and significance values above 0.05 indicated that the assumption of normality was met. After confirming the assumptions, simultaneous multiple regression was performed to determine the predictive role of authoritative, authoritarian, and permissive parenting styles in explaining parental stress.

Findings

The descriptive findings showed that the mean score of parental stress was 69.23 with a standard deviation of 7.57. Among the parenting styles, the mean score for authoritarian parenting was 29.47 with a standard deviation of 4.47. The mean score for authoritative parenting was 19.16 with a standard deviation of 4.44. The mean score for permissive parenting was 25.28 with a standard deviation of 5.36. These descriptive results indicate that the sample showed measurable variation across both parental stress and parenting style dimensions, providing an appropriate basis for examining predictive relationships.

Before interpreting the regression results, the assumptions required for multiple regression were evaluated. The standardized P–P plot showed that the observed points were distributed close to the expected line, supporting the assumption of linearity and confirming the suitability of the regression model for the study variables. The Kolmogorov–Smirnov test also indicated that the distribution of the variables did not significantly deviate from normality, because the significance levels were greater than 0.05. Therefore, the data satisfied the main statistical assumptions required for simultaneous multiple regression analysis.

The results of the regression analysis showed that the overall regression model was statistically significant. The analysis of variance for the regression model indicated that the three parenting styles entered into the model jointly predicted parental stress at a significant level, $F = 31.16$, $P < 0.001$. The multiple correlation coefficient was $R = 0.57$. The coefficient of determination was $R^2 = 0.32$, indicating

that parenting styles collectively explained approximately 32% of the variance in parental stress. The adjusted coefficient of determination was Adjusted $R^2 = 0.31$, showing that after adjustment for the number of predictors in the model, approximately 31% of the variance in parental stress was still explained by the parenting style variables. The standard error of estimate was 15.1.

Examination of the standardized regression coefficients showed that authoritarian parenting was the only significant predictor of parental stress. Authoritarian parenting had a positive and statistically significant effect on parental stress, with $\beta = 0.51$, $B = 3.66$, standard error = 0.48, $t = 7.68$, and $P < 0.001$. This result means that higher levels of authoritarian parenting were associated with higher levels of parental stress among young mothers. In contrast, authoritative parenting was not a significant predictor of parental stress, although its coefficient was negative. The authoritative parenting style showed $\beta = -0.12$, $B = -0.26$, standard error = 0.15, $t = -1.80$, and $P = 0.074$. Similarly, permissive parenting did not significantly predict parental stress, with $\beta = 0.01$, $B = 0.04$, standard error = 0.22, $t = 0.194$, and $P = 0.847$. Therefore, the predictive role of parenting styles in this study was mainly attributable to the authoritarian parenting style.

Discussion and Conclusion

The aim of the present study was to examine the relationship between parenting styles and parental stress among young mothers. The findings showed that parenting styles, as a group, explained a meaningful proportion of the variance in parental stress. However, among the three parenting styles, only authoritarian parenting significantly predicted parental stress. This finding suggests that parenting patterns characterized by high control, strict discipline, reduced flexibility, and lower emotional warmth are associated with greater psychological pressure in the maternal role. In young mothers, authoritarian parenting may increase stress because it requires constant control, monitoring, correction, and enforcement of rules, all of which may intensify emotional burden and reduce the mother's sense of ease in interaction with the child.

The non-significant predictive role of authoritative and permissive parenting styles indicates that not all parenting styles function in the same way in relation to parental stress. Although authoritative parenting is often understood as a balanced style combining emotional support with reasonable control, in this study it did not significantly reduce or predict parental stress. Similarly, permissive parenting did not show a meaningful association with stress. This may suggest that in the lives of young mothers, parenting stress is shaped not only by parenting behaviors but also by broader contextual factors such as economic pressure, lack of support, role expectations, maternal age, child characteristics, and cultural norms surrounding motherhood. These factors may weaken or modify the effects of parenting styles, especially when the mothers are experiencing multiple simultaneous pressures.

The results highlight the importance of paying particular attention to authoritarian parenting in educational and psychological programs designed for young mothers. Interventions aimed at reducing parental stress should focus on decreasing rigid control, harshness, and excessive discipline while strengthening emotional responsiveness, flexibility, problem-solving, and adaptive coping strategies. Parent-training programs can help young mothers understand how controlling interaction patterns may increase both their own stress and the emotional strain within the parent-child relationship. Psychological interventions may also benefit from including modules on emotion regulation, stress management, social support seeking, and realistic expectations about child behavior.

In conclusion, the present study demonstrated that authoritarian parenting is a significant positive predictor of parental stress among young mothers, whereas authoritative and permissive parenting styles did not significantly predict this variable. The findings emphasize that strict and controlling parenting behaviors may contribute to increased stress in the maternal role. These results support the need for targeted parent education and mental health interventions aimed at reducing authoritarian parenting tendencies and strengthening healthier interaction patterns. Future studies should use larger and more diverse samples, include fathers as well as mothers, and apply longitudinal designs to clarify causal relationships. It is also recommended that future research examine mediating and moderating variables such as social support, emotion regulation, parental burnout, child temperament, and socioeconomic status in order to provide a more comprehensive explanation of parental stress among young mothers.

Conflict of Interest

There is no conflict of interest in conducting the present study.

Acknowledgments

We sincerely thank all participants who, despite the numerous challenges we faced, supported us in completing this research.

Authors' Contributions

All authors contributed equally to the conception and design of the study, data collection, analysis and interpretation of the findings, drafting the manuscript, critical revision for important intellectual content, and approval of the final version. All authors take responsibility for the integrity of the work.

Ethical Considerations

This study was conducted in compliance with all ethical principles in human research.

Data Transparency

The data and sources used in this study will be made available upon request from the corresponding author, in compliance with copyright regulations.

Funding

The authors declare that no financial support was received for the research and/or publication of this article.

رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و استرس والدینی مادران جوان

زهرا قاسمی^{*۱}

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: Zg1969394@gmail.com

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله

پژوهشی اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

قاسمی، زهرا. (۱۴۰۵). رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و استرس والدینی مادران جوان. *طول عمر*، ۴(۳)، ۱-۱۲.

© ۱۴۰۵ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

فرزندپروری یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر سلامت روان والدین و کیفیت تعامل والد-کودک است و استرس والدینی نیز می‌تواند عملکرد والدین و رشد روان‌شناختی کودک را تحت تأثیر قرار دهد. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و استرس والدینی در مادران جوان انجام شد. این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل مادران جوان زیر ۳۰ سال دارای فرزند زیر ۶ سال در شهر نیشابور بود که از میان آنان ۲۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه استرس والدینی آبی‌دین (PSI) و پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری بامریند جمع‌آوری شد. روایی و پایایی هر دو ابزار در مطالعات پیشین تأیید شده است. داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی شامل همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه همزمان در نرم‌افزار SPSS تحلیل شدند. نتایج نشان داد مدل رگرسیون از نظر آماری معنادار است ($P < 0.001$). $F = 31.16$ و سبک‌های فرزندپروری به‌طور مشترک توانستند حدود ۳۲ درصد از واریانس استرس والدینی را تبیین کنند ($R^2 = 0.32$, Adjusted $R^2 = 0.31$). در میان ابعاد فرزندپروری، تنها سبک فرزندپروری استبدادی پیش‌بینی‌کننده معنادار استرس والدینی بود ($\beta = 0.51$, $t = 7.68$, $P < 0.001$) در حالی که سبک‌های مقتدرانه ($\beta = -0.12$, $P = 0.074$) و سهل‌گیرانه ($\beta = 0.01$, $P = 0.847$) رابطه معناداری با استرس والدینی نشان ندادند. یافته‌ها بیانگر آن است که افزایش رفتارهای کنترل‌گرانه و سخت‌گیرانه والدین با افزایش استرس والدینی همراه است، در حالی که سایر سبک‌های فرزندپروری نقش معناداری در پیش‌بینی این متغیر نداشتند. در مجموع، نتایج این پژوهش بر اهمیت توجه به سبک‌های فرزندپروری، به‌ویژه سبک استبدادی، در طراحی برنامه‌های آموزشی و مداخلات روان‌شناختی برای کاهش استرس والدینی در مادران جوان تأکید دارد. همچنین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده نقش عوامل میانجی مانند حمایت اجتماعی، تنظیم هیجان و وضعیت اقتصادی-اجتماعی در تبیین استرس والدینی مورد بررسی قرار گیرد.

کلیدواژگان: فرزندپروری، استرس والدینی، مادران جوان

مقدمه

فرزندپروری، به عنوان برداشت و ارزیابی مادر از رفتارهای فرزندپروری خود و تأثیر آن بر فرزند تعریف می‌شود. این ادراک می‌تواند تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله تجربیات گذشته، ویژگی‌های شخصیتی مادر، و حمایت‌های اجتماعی قرار گیرد. استرس والدینی نیز به عنوان تجربه‌ای ناخوشایند و تنش‌زا در نقش والدینی تعریف می‌شود که می‌تواند ناشی از عوامل مختلفی مانند مشکلات رفتاری کودک، فشارهای مالی، و کمبود حمایت اجتماعی باشد (Barreto et al., 2024; Salerno et al., 2024). مادران جوان به دلیل کم تجربه‌گی و چالش‌های خاص این دوره، بیشتر در معرض استرس والدینی قرار دارند (Salerno et al., 2024).

تحقیقات نشان داده‌اند که استرس والدینی می‌تواند تأثیرات منفی بر سلامت روان مادران، کیفیت رابطه مادر و کودک، و رشد و تکامل کودک داشته باشد (Wang, 2020). درک رابطه بین فرزندپروری و استرس والدینی در مادران جوان، می‌تواند به شناسایی عوامل محافظت‌کننده و آسیب‌پذیر در این زمینه کمک کند و در نتیجه، مداخلات مؤثرتری برای کاهش استرس والدینی و ارتقاء کیفیت فرزندپروری طراحی و اجرا شوند. با توجه به اهمیت نقش مادران در خانواده و جامعه، توجه به سلامت روان و کاهش استرس آن‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است (Barreto et al., 2024).

مطالعات متعددی به بررسی رابطه بین استرس والدینی و فرزندپروری پرداخته‌اند. برای مثال، مطالعه‌ای نشان داد که استرس والدینی با رفتارهای فرزندپروری منفی مانند تنبیه بدنی و بی‌توجهی مرتبط است (Barreto et al., 2024). همچنین، برخی مطالعات نشان داده‌اند که حمایت اجتماعی می‌تواند به عنوان یک عامل محافظت‌کننده در برابر استرس والدینی عمل کند و به بهبود رفتارهای فرزندپروری کمک کند (Salerno et al., 2024). با این حال، تحقیقات در زمینه رابطه بین فرزندپروری و استرس والدینی در مادران جوان محدود است و نیاز به بررسی‌های بیشتری در این زمینه وجود دارد (Wang, 2020).

مادران جوان به دلیل چالش‌های خاص این دوره، مانند فشارهای مالی، کمبود حمایت اجتماعی، و عدم آمادگی کافی برای نقش والدینی، بیشتر در معرض استرس والدینی قرار دارند (Salerno et al., 2024). این استرس می‌تواند تأثیرات منفی بر سلامت روان مادران و کیفیت فرزندپروری آن‌ها داشته باشد. از سوی دیگر، فرزندپروری، به عنوان یک عامل مهم در شکل‌گیری رفتارهای فرزندپروری و مقابله با استرس، نقش مهمی ایفا می‌کند (Wang, 2020). با توجه به اهمیت این موضوع، سؤال اصلی این پژوهش این است که آیا بین فرزندپروری و استرس والدینی در مادران جوان رابطه‌ای وجود دارد؟ و اگر وجود دارد، این رابطه به چه صورت است؟ بررسی این رابطه می‌تواند به ارائه راهکارهای مؤثرتر برای کاهش استرس والدینی و بهبود کیفیت فرزندپروری در مادران جوان کمک کند (Dong et al., 2022).

روش پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی است که به بررسی رابطه بین فرزندپروری و استرس والدینی در مادران جوان می‌پردازد. هدف اصلی این تحقیق، شناسایی نقش سبک‌های فرزندپروری در تبیین استرس والدینی و تعیین عوامل مرتبط با این رابطه است. جامعه آماری این مطالعه شامل مادران جوان (زیر ۳۰ سال) دارای فرزند زیر ۶ سال در شهر نیشابور بود. نمونه‌گیری به روش در دسترس انجام شد. با توجه به ماهیت همبستگی پژوهش و تعداد متغیرهای وارد شده در مدل رگرسیون، تعداد ۲۰۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شد. پس از اخذ مجوزهای لازم، پرسشنامه‌ها به صورت آنلاین در اختیار شرکت‌کنندگان قرار گرفت. داده‌ها به صورت ناشناس جمع‌آوری شدند تا حریم خصوصی افراد حفظ شود.

پرسشنامه استرس والدینی^۱: توسط ریچارد ابیدین در سال ۱۹۷۶ طراحی شده است و یکی از ابزارهای معتبر برای سنجش استرس والدینی محسوب می شود. این پرسشنامه در نسخه کامل شامل ۱۲۰ سؤال است که به دو حوزه اصلی تقسیم می شود: ویژگی های کودک (۴۷ سؤال) و ویژگی های والدین (۵۴ سؤال)، به همراه یک مقیاس اختیاری مربوط به رویدادهای استرس زا (۱۹ سؤال). نسخه کوتاه این ابزار، **PSI-SF**، شامل ۳۶ سؤال است که در سه زیرمقیاس "پیشانی والدینی"، "تعامل ناکارآمد والد-کودک"، و "کودک دشوار" دسته بندی شده اند.

پرسشنامه سبک های فرزندپروری بامریند: پرسشنامه سبک های فرزندپروری بامریند یک ابزار معتبر برای ارزیابی شیوه های فرزندپروری است که بر اساس مدل سه گانه دیانا بامریند طراحی شده است. این پرسشنامه ابتدا در دهه ۱۹۶۰ توسط بامریند توسعه یافت و سپس توسط محققان دیگر اصلاح شد. نسخه استاندارد این پرسشنامه شامل ۳۰ سؤال است که سه سبک فرزندپروری استبدادی، مقتدرانه و سهل گیرانه را با ۱۰ سؤال برای هر سبک اندازه گیری می کند. سؤالات این پرسشنامه بر اساس مقیاس لیکرت ۵ نقطه ای (از «کاملاً موافق» تا «کاملاً مخالف») ارزیابی می شوند. مشخصات روان سنجی نسخه اصلی نشان می دهد که پایایی با روش همسانی درونی برای سبک های سهل گیرانه (۰/۸۱ مادران، ۰/۷۷ پدران)، استبدادی (۰/۸۶ مادران، ۰/۸۵ پدران) و مقتدرانه (۰/۷۸ مادران، ۰/۸۸ پدران) گزارش شده است. همچنین، روایی تفکیکی این پرسشنامه با همبستگی منفی بین سبک استبدادی و سایر سبک ها (بین ۰/۳۸ - تا ۰/۵۲ -) تأیید شده است. در ایران، ترجمه و انطباق این پرسشنامه توسط اسفندیاری انجام شده است و پایایی بازآزمایی با فاصله یک هفته برای سبک های سهل گیرانه (۰/۷۳)، مقتدرانه (۰/۷۷) و استبدادی (۰/۶۹) محاسبه شده است. روایی محتوایی و سازه نیز در مطالعات ایرانی تأیید شده است. ساختار سؤالات این پرسشنامه شامل تقسیم بندی مشخصی است که به تفکیک هر سبک فرزندپروری اختصاص داده شده است. در سطح توصیفی از آماره های میانگین و انحراف معیار و در سطح استنباطی از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش همزمان استفاده شد.

یافته ها

جدول ۱ یافته های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه را نشان داده است.

جدول ۱

میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	میانگین	انحراف معیار
استرس والدینی	۶۹/۲۳	۷/۵۷
سبک فرزندپروری استبدادی	۲۹/۷۴	۴/۴۷
سبک فرزندپروری مقتدرانه	۱۹/۶۱	۴/۴۴
سبک فرزندپروری سهل گیر	۲۸/۲۵	۵/۳۶

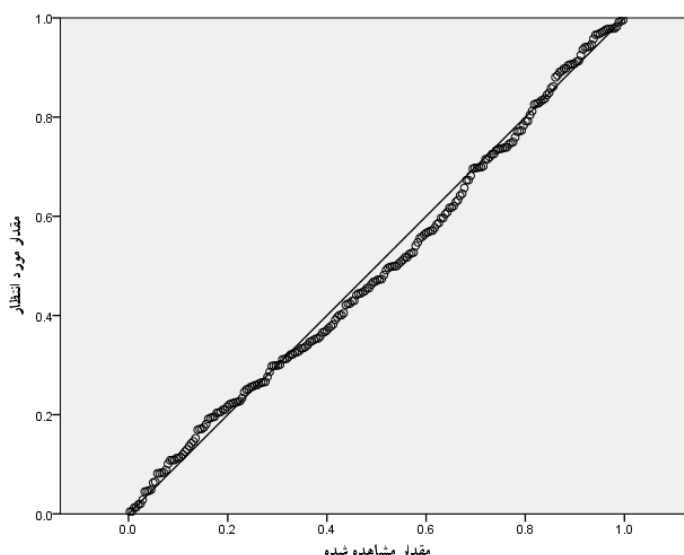
پیش از اجرای تحلیل رگرسیون چندگانه، پیش فرض های آماری مدل مورد بررسی قرار گرفت. از آنجا که متغیرهای پژوهش با استفاده از مقیاس های چندگویه ای مبتنی بر طیف لیکرت اندازه گیری شدند، داده ها در سطح فاصله ای در نظر گرفته شدند. همچنین، به منظور بررسی

¹ Parenting Stress Index - PSI

خطی بودن رابطه بین متغیرهای پیش‌بین و متغیر ملاک، نمودار P-P رگرسیون استاندارد ترسیم شد. همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، پراکندگی داده‌های مشاهده‌شده در امتداد خط مورد انتظار قرار دارد که بیانگر برقرار بودن رابطه خطی میان متغیرهای پیش‌بین و متغیر وابسته و مناسب بودن مدل رگرسیون است. بنابراین، پیش‌فرض خطی بودن روابط برای اجرای تحلیل رگرسیون تأیید شد.

شکل ۱

نمودار P-P رگرسیون استاندارد سبک-های فرزندپروری و استرس والدینی

نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف بررسی شد. با توجه به اینکه مقادیر سطح معناداری متغیرها بالاتر از ۰/۰۵ گزارش شد، پیش‌فرض نرمال بودن داده‌ها تأیید گردید. برای تکمیل گزارش آماری، لازم است مقادیر آماره آزمون و سطح معناداری هر متغیر در جدول جداگانه ارائه شود. پس از بررسی پیش‌فرض‌های آماری، از رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان برای تبیین استرس والدینی استفاده شد. نتایج تحلیل واریانس رگرسیون نشان داد که سه سبک فرزندپروری مقتدرانه، استبدادی و سهل‌گیرانه در مدل وارد شدند و مدل کلی معنادار بود ($F=31/16$, $P<0/001$). بر اساس مقدار ضریب تعیین گزارش‌شده در جدول ۳، متغیرهای واردشده در مدل رگرسیون توانستند حدود ۳۲ درصد از واریانس استرس والدینی را تبیین کنند و مقدار ضریب تعیین تعدیل‌شده برابر با ۰/۳۱ بود.

جدول ۲

معناداری مدل رگرسیون چندگانه

منابع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	مربع میانگین	F مقدار	سطح معناداری
رگرسیون	۲۱۳۰۳/۵۲	۳	۷۱۰۱/۱۷		
باقیمانده	۴۴۶۷۰/۳۶	۱۹۶	۲۲۷/۹۱	۳۱/۱۶	<۰/۰۰۱
کل	۶۵۹۷۳/۸۷	۱۹۹			

نتایج رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان نشان می‌دهد که ۰/۳۱، از واریانس متغیر استرس والدینی توسط متغیرهای سبک‌های فرزندپروری پیش‌بینی شده است.

جدول ۳

مقادیر ضرایب تعیین رگرسیون چندگانه

ضریب همبستگی چندگانه	R^2	تنظیم شده R^2	خطای استاندارد برآورد
۰/۵۷	۰/۳۲	۰/۳۱	۱۵/۱

بررسی ضرایب بتای حاصل از رگرسیون چندگانه همزمان نشان داد که سبک‌های فرزندپروری مقتدرانه و سهل‌گیرانه پیش‌بینی‌کننده معنادار استرس والدینی نبودند. بر اساس جدول ۴، سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای ۰/۱۲- و سطح معناداری ۰/۰۷۴ و سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با ضریب بتای ۰/۰۱ و سطح معناداری ۰/۸۴۷ وارد مدل شدند، اما اثر آنها از نظر آماری معنادار نبود. در مقابل، سبک فرزندپروری استبدادی با ضریب بتای ۰/۵۱، مقدار t برابر با ۷/۶۸ و سطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱، پیش‌بینی‌کننده مثبت و معنادار استرس والدینی بود.

جدول ۴

ضرایب رگرسیون چندگانه

p	t	ضرایب همبستگی استاندارد		ضرایب همبستگی استاندارد نشده	
		Beta	خطای استاندارد	B	
۰/۰۷۴	-۱/۸	-۰/۱۲	۰/۱۵	-۰/۲۶	سبک فرزندپروری مقتدرانه
۰/۸۴۷	۰/۱۹۴	۰/۰۱	۰/۲۲	۰/۰۴	سبک فرزندپروری سهل‌گیر
<۰/۰۰۱	۷/۶۸	۰/۵۱	۰/۴۸	۳/۶۶	سبک فرزندپروری استبدادی

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سبک‌های فرزندپروری با استرس والدینی در مادران جوان بود. یافته‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری استبدادی در پیش‌بینی استرس والدینی مادران جوان نقش اساسی ایفا می‌کند. این نتیجه بیانگر آن است که افزایش کنترل‌گری، سخت‌گیری و کاهش گرمی عاطفی در تعامل والد-کودک با افزایش فشار روانی و استرس در نقش والدینی همراه است. نتایج تحقیق نشان داد که سبک فرزندپروری استبدادی قادر به پیش‌بینی معنادار استرس والدینی در مادران جوان است. این یافته با پژوهش‌های متعدد که بر نقش مهم سبک‌های فرزندپروری در ایجاد و تداوم استرس والدینی تأکید دارند، هم‌راستا است. در سبک فرزندپروری استبدادی، والدین معمولاً کنترل بالا، انعطاف‌پذیری پایین و انتظارات سخت‌گیرانه از کودک دارند. این الگو می‌تواند منجر به افزایش بار شناختی و هیجانی در والدین شود و در نتیجه سطح استرس والدینی را افزایش دهد (Baumrind, 1991). مطالعات مختلف نشان داده‌اند که سبک‌های فرزندپروری استبدادی به دلیل سخت‌گیری، تعامل عاطفی پایین و استفاده از تنبیه‌های رفتاری، با افزایش فشار روانی والدین همراه هستند و می‌توانند منجر به کاهش رضایت والدینی و افزایش اضطراب شوند (McKinney et al., 2008). یافته‌های جدیدتر نیز نشان داده‌اند که سبک‌های کنترل‌گرانه والدینی با افزایش فرسودگی والدینی و کاهش احساس کارآمدی در نقش والدینی مرتبط هستند (Mikolajczak et al., 2023; Roskam et al., 2021). در مقابل، سبک‌های فرزندپروری مقتدرانه و سهل‌گیرانه که مبتنی بر تعادل میان حمایت عاطفی و کنترل منطقی هستند، معمولاً با سطح پایین‌تری از استرس والدینی همراه‌اند (Smetana, 2005). با این حال، در پژوهش حاضر این دو سبک نتوانستند

پیش‌بینی معناداری از استرس والدینی ارائه دهند. این یافته می‌تواند ناشی از عوامل زمینه‌ای مانند ویژگی‌های فرهنگی، فشارهای اقتصادی، یا شرایط خاص مادران جوان باشد که ممکن است باعث شود نقش سبک فرزندپروری در مقایسه با عوامل موقعیتی کمتر برجسته شود. پژوهش‌های جدید نیز نشان می‌دهند که در دوران معاصر، عوامل ساختاری مانند استرس اقتصادی، شبکه‌های حمایتی ضعیف و فشارهای اجتماعی ناشی از نقش مادری، سهم بیشتری در تبیین استرس والدینی نسبت به سبک فرزندپروری دارند (Corno & et al., 2023; Prime et al., 2020)؛ بنابراین ممکن است در نمونه حاضر، این عوامل نقش تعدیل‌کننده یا حتی غالب داشته باشند و اثر سبک‌های فرزندپروری را تضعیف کنند.

از منظر نظری، این نتایج با مدل استرس لازاروس و فولکمن قابل تبیین است؛ بر اساس این مدل، استرس حاصل ارزیابی شناختی فرد از فشارهای محیطی و منابع مقابله‌ای است، نه صرفاً سبک رفتاری والدین. همچنین طبق مدل‌های جدیدتر در حوزه خانواده، استرس والدینی یک پدیده چندعاملی است که تحت تأثیر تعامل میان ویژگی‌های فردی، کودک و زمینه اجتماعی قرار دارد. یافته‌های پژوهش‌های بسیار جدید نیز نشان می‌دهند که کیفیت رابطه والد-کودک و تنظیم هیجان والدین نقش میانجی مهمی بین سبک فرزندپروری و استرس والدینی ایفا می‌کند (Giallo & et al., 2021; Totsika & Sylva, 2022)؛ بنابراین ممکن است در این مطالعه، متغیرهای میانجی مانند تنظیم هیجان یا حمایت اجتماعی اندازه‌گیری نشده باشند و همین امر به عدم معناداری برخی سبک‌ها منجر شده باشد.

این نتایج تأکید می‌کند که بررسی سبک‌های فرزندپروری باید در چارچوبی چندسطحی و با در نظر گرفتن عوامل فردی، خانوادگی و اجتماعی انجام شود تا بتوان تصویر دقیق‌تری از رابطه آن با استرس والدینی ارائه داد. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به استفاده از نمونه‌گیری غیرتصادفی، محدود بودن نمونه به مادران جوان شهر نیشابور و ماهیت خودگزارشی ابزارها اشاره کرد که تعمیم‌پذیری نتایج را محدود می‌سازد و ممکن است موجب سوگیری پاسخ شود. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده از نمونه‌های بزرگ‌تر و تصادفی استفاده شود و نقش پدران نیز در بررسی سبک‌های فرزندپروری و استرس والدینی مورد توجه قرار گیرد. همچنین انجام مطالعات طولی و بررسی متغیرهای میانجی مانند تنظیم هیجان و فرسودگی والدینی می‌تواند درک عمیق‌تری از این رابطه فراهم سازد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی

محققان بر خود لازم می‌دانند از تمامی افرادی که با پژوهشگران همکاری صمیمانه‌ای داشتند، تشکر نمایند.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

این پژوهش با رعایت تمامی اصول اخلاق در پژوهش‌های انسانی انجام شده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Barreto, S., Wang, S., Guarnaccia, U., Fogelman, N., Sinha, R., & Chaplin, T. M. (2024). Parent Stress and Observed Parenting in a Parent-Child Interaction Task in a Predominantly Minority and Low-Income Sample. *Archives of pediatrics (Lisle, IL)*, 9(1), 308. <https://doi.org/10.29011/2575-825x.100308>
- Baumrind, D. (1991). The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. *The journal of early adolescence*, 11(1), 56-95. <https://doi.org/10.1177/0272431691111004>
- Corno, L., & et al. (2023). Economic stress and parenting outcomes in early childhood. *Developmental Psychology*.
- Dong, S., Dong, Q., Chen, H., & Yang, S. (2022). Mother's Parenting Stress and Marital Satisfaction During the Parenting Period: Examining the Role of Depression, Solitude, and Time Alone. *Frontiers in Psychology*, 13, 847419. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.847419>
- Giallo, R., & et al. (2021). Emotion regulation and parenting stress. *Journal of Family Psychology*.
- McKinney, C., Donnelly, R., & Renk, K. (2008). Perceived parenting, positive and negative perceptions of parents, and late adolescent emotional adjustment. *Child and Adolescent Mental Health*, 13(2), 66-73. <https://doi.org/10.1111/j.1475-3588.2007.00452.x>
- Mikolajczak, M., Gross, J. J., & Roskam, I. (2023). Parental burnout: Recent advances. *Clinical Psychological Science*.
- Prime, H., Wade, M., & Browne, D. T. (2020). Risk and resilience in family well-being during COVID-19. *American Psychologist*, 75(5), 631-643. <https://doi.org/10.1037/amp0000660>
- Roskam, I., Raes, M. E., & Mikolajczak, M. (2021). Exhausted parents: Parental burnout. *Affective Science*. <https://link.springer.com/article/10.1007/s42761-020-00028-4?gsid=a92024ae-88f8-49ba-9dca-1688f35aef56>
- Salerno, A., Tosto, M., Raciti, I., & Merenda, A. (2024). Self-differentiation and parenting stress in adolescent mothers. An exploratory study. *Frontiers in Developmental Psychology*, 2, 1306427. <https://doi.org/10.3389/fdpys.2024.1306427>
- Smetana, J. G. (2005). Adolescent-parent conflict: Resistance and subversion as developmental process. In *Conflict, contradiction, and contrarian elements in moral development and education* (pp. 69-92). Psychology Press. <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781410611956-7/adolescent%E2%80%93parent-conflict-resistance-subversion-developmental-process-judith-smetana>
- Totsika, V., & Sylva, K. (2022). Parenting processes and child development outcomes. *Child Development Perspectives*.
- Wang, Q. (2020). *Mothers' perceptions of stress, parenting self-efficacy, and permissive and inconsistent discipline: insights from China, Japan, and the United States* University of California, Berkeley]. <https://search.proquest.com/openview/95a4243c5177d923c991e279e8989e46/1?pq-origsite=scholar&cbl=18750&diss=y>